

A Minisztertanács tárgyalta

Bútornézőben

Aki gyakran és sokfelé jár látogatába manapság, bizony meglepődhet: mennyien élnek új bútorok közt, korszerűbb környezetben város- és országsszerte, s alig akad lakás, ahol legalább egy-két új darab ne élénkítene a családi otthon megszokott képét. Különösen annak szolgálatát ez elégtétell, aki jól emlékszik még a néhány évvel ezelőtti krónikus bútorhiányra és a lassú változás kezdetekor kialakult vitára a hagyományos, illetve egy újfajta berendezkedés hívei között.

Adatok

Hogy mi történt ezekben az években, különösképpen 1970 óta, jól érzékelteti néhány érdekes adat is. Négy évvel ezelőtt még évente alig ezerkétszáz forint árá bútor vásárolt átlagosan egy-egy család, ám a beszerzési lehetőségek és az igények folyamatos növekedésével, az ilyen természetű kiadások jövőre elérnek az 1700—1800 forintot. Még többet mond, ha megemlítjük, hogy 1965-ben mintegy 42 ezer hagyományos hálósoba garnitúrát, tavaly pedig mindössze hatszázat adott el a kereskedelem, de egy szerszám már százezernél is több lakásba-berendezést értékesített.

A változás serkentője — ahogy világszerte — a nagyarányú modern lakásépítkezés, forrásra azonban a hazai bútorgyártásban végbement gyökeres átalakulás és meg-

újulás; az iparág rekonstrukciója, amelynek eddigi eredményeit, tapasztalatait legutóbbi ülésén tárgyalta meg a Minisztertanács. A mintegy kétfélmilliárd forintos fejlesztési program keretében hét, túlnyomórészt vidéki nagyvállalat — Kanizsa, Zala, Agria, Székesfehérvári, BUBIV és Szatmár Bútorgyár, valamint a székgyár — korszerű, nagy teljesítményű gépsorokkal felszerelve, teljesen megújítva és megszokszorozza termelését, s még néhány vállalat, valamint számos szövetkezet részleges rekonstrukciót hajtott, illetve hajrt végre. Nem kisebb fontosságú, hogy ezzel párhuzamosan megkezdődött a Domus-rendszerű lakberendezési nagyáruházak országos hálózatának, valamint a mintatermekkel rendelkező nagy bútorraktáraknak a megépítése. Közismert ugyanis, hogy a termelés fejlődése ellenére a kereskedelem a régi, szűkös keretei között még csekély választékban sem lehet a bútorokat megfelelően tárolni és bemutatni.

Korszerűsítés

A kiválasztás és megvásárlás öröme ma is zavarja egy és más. Míg számos bútortípus gyártása szemléltetőmásként nőtt, a gyermekbútorok például különösen örömet, hiszen, bizonyos bútorokban, főleg a mind nagyobb változatosságban keresett kisbútorokban, modern ülésmoformákban, kisgyer-

meknek szánt típusokban hiány mutatkozik. Igéretes, hogy a rekonstrukció további folyamataiban ezt figyelembe veszik.

Számolni kell viszont azal is, hogy a mennyiségi problémák megszűnésével igen sokfajta minőségi és választéki igény kerül előtérbe, amit csak fokoz a háztartási és más jellegű modern lakások mind tömegesebb megjelenése, nemkülönben a nyaraló- és hétvégi házak építése. Nem csekély mértékben befolyásolják — módosítják és differenciálják — az igényeket az életmód, a családi szokások átalakulása, valamint a lakás berendezésében mindjobban érvényesülő divathatások.

A piacutatás és az ízlésformálás tehát nélkülözhetetlenül válik. Mindez a feltétele a tömeges értékesítés valóban egyedül elképzelhető módszere bevezetésének, a minta utáni eladásnak, de ehhez meg kell szerezni a vevők feltétlen bizalmát, a bútorok jó minőségével, szakszerű, lelkiismeretes csomagolásával, szállítással.

A hazai bútorgyártás nagyarányú átalakulása lehetőséget nyújt arra is, hogy — szorgalmazva a szakosodást — növeljük részvételünket a szocialista országok egymás közötti bútorkereskedelmében, egyszersmind a tőkés országokba irányuló bútorexportunkat, ami alkalmat nyújt további, jól megfontolt ottani vásárlásokra. Mindez — a kivitelt is beleértve — nagyon is összefügg a hazai szükségletek még jobb kielégítésével. Nagyobb mérvű export ugyanis csak a gyorsan növekvő esztétikai és minőségi követelmények teljesítése révén képzelhető el. Ez a hazai vevőnek is hasznos.

Fokozatosan

Az otthonteremtés nagy-szerű, életre szolgó kedvtelése, — aminek a lakás bebútorozása, annak felújítása, s időnkénti, tetszés és szükséglet szerinti változtatása, alakítása a lelke — a szemé-lyes jövedelmek gyarapodásával párhuzamosan mind több embert, családot hódít meg. A bútortipar és a kereskedelm dolga, hogy ebben mindinkább a kezükre játszszon.

A legutóbbi néhány évben sok minden történt ennek érdekében. És minden remény megvan rá, hogy fokozatosan a még kielégítetlen, ám színvonalas és tisztelget méltó igényeket is kielégíti. Egyébként az is a lakberendező szakma felelőssége, hogy a szóban forgó igények színvonalasak legyenek és tisztelget érdemeljenek.

B. J.

Találkozó BORDÁNYBAN

Zengett a dal vasárnap a bordányi ifjúsági találkozón. A szegedi járási KISZ-bizottság és a helyi KISZ-szervezetek meghívására a járás 13 községéből érkeztek fiatalok, a KISZ-alapszervezetek, ifjúsági klubok tagjai. A tartalmas, kulturált szórakozás bázisa az ifjúsági klub. Vasárnap a helyi művelődési ház egy nagy-nagy klubba alakult, melyet egész nap birtokoltak az ideérkező fiatalok. „A klub a KISZ-nevelőmunkájának sajátos eszköze, amellyel hatni tud a KISZ-en kívüli fiatalokra is.” Ezt a szempontot vették figyelembe a rendezők is, amikor a fiatalok számára vonzó, ugyanakkor politikai programokkal töltötték ki a

Mit tesznek a munkásokért?

Tapasztalatcserék

A hídton túli egyetlen művelődési központnak, az újszegedi November 7-ek, egyszerre feladata, hogy a mezőgazdasági dolgozók, a tanulók, a háziasszonyok, a munkások, a tudományos kutatók művelődési igényeit feltekerje — és lehetőségei szerint kielégítse.

Mi szab hátart a lehetőségeknek? Jórészt a művelődési központ épületének belső beosztása. Az egyetlen nagyterem, az alig hasznosítható előcsarnok és a szak-köri foglalkozásokra alkalmas kis szobák hiánya jellegzetesen az a „képlet”, amelyet manapság korszerűnek nevezünk. Minthogy a hiányzó helyiségeket nem lehet pótolni, a meglévőkből teremtik rendkívüli gondossággal, célszerű berendezéssel és szinte szakadatlan átalakításokkal a művelődési hivatottan esztétikus, otthonos, tiszta helyszíneit. Mit tesznek azért, hogy minél több munkás jöjjön szívesen — a kulturált környezetben ismerkedni hasznos foglalkozásokkal, művészetekkel, tudományokkal?

— Mindaddig azon voltunk, hogy előbbre vigyük a munkásművelődés ügyét — válaszolt *Halmi Béláné* igazgató. — Ami változott munkánkban, azt az élet változásai követelték: korábban

bizonyos iskolapótló szerepet is betöltött a művelődési ház, hiszen munkásközösségünk jó részének nem volt általános iskolai végzettsége. Ma programjaink szervezését az is meghatározza, hogy bizonyos alpműveltségre építhetünk, célunk: további érdeklődést keltetni. Elsősorban a nagytermi rendezvényekkel, legyen az előadás, kiállítás, műsoros est. Ezért például a kiállításokon olyan anyagokat igyekszünk bemutatni, amelyek a munkásokat is érdeklik, és hogy van ilyen, bebizonyosodott a nyáron: eljöttek képeket nézni, akik egyébként sohasem látogatják a tárlatokat. A képzőművész kör tagjai között munkások is vannak. Elsősorban az ő gyári kollektívájuk érdeklődésének felkeltése céljából döntöttünk úgy, hogy a kör munkáját állandó kamarakiállításban mutatjuk be, képzőművészeti kiadványokból pedig kis alapkönyvtárat szeretnénk berendezni, hogy aki kedvet kap egy-egy tárlatvezetés után, azonnal szerezhessen bővebb információkat. A zenebarátok kórusának tagjai a minapi megbeszélésen határozták el, felkutatják azokat a gyárakat, üzemi fórumokat és közösségeket, ahol szívesen fogadják őket. Népszerű kórusműveket szeretnének

bemutatni, üzemi kultúrtér-mekben. Szakkörök közül a szabás-varrás tanfolyamot és a kertbaráti kört említeném, amelyeknek tagjai, jó részt munkások, igen hasznosan töltik nálunk az idejüket.

— Vannak-e közvetlenebb kapcsolataik a város üzemivel, dolgozóival?

— Elmentünk tavaly néhány nagyobb gyárba, ahol elmondtuk, mit lehet nálunk csinálni, milyen programokra érdemes eljönni, mit lehet tanulni a kisebb csoportok tagjaként, és azt is, mi mindenben tudnánk segíteni a szocialista brigádoknak. Megállapodtunk, hogy szakkörökünk ügynevezett bemutató foglalkozásokat rendeznek az üzemekben, az ifjúsági klub a gyári fiatalok körében. Amolyan tapasztalatcserékről van szó. Felajánlottuk, hogy az itteni előadásokat, ismeretterjesztő vagy irodalmi estet elvisszük az üzemekbe is, közvetítjük igényeiket az előadóhoz, segítünk a szervezésben. Nem volt hiábaváló látogatásunk. Több alkalommal jöttek azóta brigádtagok a rendezvényeinkre, és arra is akadt már példa, hogy egy-egy előadó, művész megismételte programját a gyárban.

S. E.

Reklamáció — sok sétával

Asszonyok panaszkodnak: megsértették őket a Patyolat. Az első út rendjénvaló, ki-ki a maga választotta fióküzletbe viszi tisztíttatni a ruháját, kabátját. Az esetek túlnyomó jellemző részében — szerencsére — csak elmegy érte az ember, és viszi is haza a tiszta holmit. De előfordul az is, hogy a második találkozást kényszerből még több is követi — ha valami kifogás merül fel az elvégzett munkával kapcsolatban. S ez bizony sok idegességgel jár, renget időt és energiát emészt fel.

Mert nem kerül kevés energiába — kocogó mozgalom ide, kocogó mozgalom oda — ha az a szegény, póruhárt ügyfél valamiképpen ki akar jutni a Fonógyári útra, a város oly nehezen megközelíthető peremére, a Patyolat Vállalat központjába. Ugyanis amikor néme-lyik fióküzlet dolgozója megelégedi a ruha tulajdonosának akadékoskodását, el-irányítja őket a város másik végébe, hadd orvosolják ott a gondját. Nem elég, hogy esetleg tönkrement egy műsorszorombunda, a bánatos tulajdonos még néhány nap-

ját is áldozza fel, míg utána jár, rendbe lehet-e még hozni, vagy kaphat-e vigasztalást némi kártérítést.

Viszonylag kevés a reklamáció a Patyolatnál. Vajon nem csupán a sok utánajárás, a nagy távolság és a dolgozó, családostól emberek véges energiája, ideje az ok? — kérdezhetné bárki. Mi a vállalat véleménye?

Panaszkodik a Patyolat is — és ami az érdekes és tisztelget méltó, nem a tőlük szolgáltatott váro szegediekre, záporoznak a megjegyzések. Jogosnak ítélik a központban, ha felháborodnak az emberek a bürokratikus ügyintézésen. Gyakran az üzlet próbálja leegyszerűsíteni saját munkáját azáltal, hogy az ügyfelet küldik, járjon utána ő saját panasznak. Pedig legtöbb esetben ez a ruha átvétele a munka, amit a tulajdonosnak tennie kell, az, hogy szóban — vagy a panaszkönyvi bejegyzéssel — írásban hangot adjon a minőséggel kapcsolatos kifogásainak. Ha időre nem végzik el a tisztítást, ezért kár kifáradnia bárkinek is a Fonógyári útra, a fióküzlet dolgozóit megsürgethetik állandó kapcsolatuk révén a munkát. Elkerülhetetlen azonban — hangzott a tájékoztatás —, hogy az ügyfél kimenjen a vállalatához, ha anyagi kártérítésről van szó.

Vajon csakugyan elkerülhetetlen? Az üzlet vezetője ilyenkor is betölthetné a „közvetítő” szerepét. Mint

ahogy ezt tette is az egyik fiók dolgozója, amikor első látásra közölte, a szerkesztő-ségbe érkezett levél tanúsága szerint, ezért a bundáért garanciát nem tudunk vállalni. És az eredmény: a magyar gyártmányú kabátot kimosták, noha csak vegyileg lehetett tisztítani. Tönkre is ment. Hogy ezért a mellőfogásért ki a felelős, annak megállapítása a vállalatra vár.

Annyi azonban bizonyos, hogy ha ugyan kellemetlen, de kivételes esetről lehet szó. Ha gondatlanságból történt, elkövetőjét semmi sem menti.

Néhány esetben azonban lehet melegsége a Patyolatnak. A külföldön vásárolt műsorszor me bundák anyagisz-szételése itt nem ismerik a szakemberek, gyakran előfordul, hogy tisztításuk nem sikerül. Ha hivatalos, kereskedelmi úton kerülnek be az országba a külföldi kabátok, anyagukat a KERMI megvizsgálja, a Patyolat kutató-intézete pedig kidolgozza a tisztítás technológiáját. Így kisebb a valószínűsége, hogy váratlan meglepetés éri az itt vásárolt kabátok tulajdonosait.

Mindennek a körültekintésnek, előrelátó gondosságnak is tölpuhat azonban a hatása, ha egyes szolgáltatások nem elég jó szervezettel, figyelemmel szolgálnak a lakosságot.

Ch. A.

Tisztelgő látogatás a megyei tanács elnökénél

Dr. Perjési László, a református egyházmegye es-csongrád megyei Tanács el-nöke tegnap hivatalában tisztelgő látogatáson fogadta dr. Bartha Tibor, a tiszántúli református egyházkerület püspökét és a kíséretében megjelent Tankó István egy-házkerületi előadót, Munkácsy Györgyöt, a csongrádi

találkozón jelen volt Hantos Mihály, a megyei tanács elnökhelyettese és dr. Rátka János, a megyei tanács yb egyházügyi titkára.

Lermontov-kiállítás

Tegnap, hétfőn Szegeden, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán Lermontov orosz költő és író születésének 160. évfordulója alkalmából kiállítás nyílt, amelyet a főiskola orosz nyelvi és irodalmi tan-széke rendezett. A kiállítás a költő életútjának fő állomásait, a különböző kor-

szakokban készített illusztrációkon keresztül mutatja be. Megtalálhatók itt a múlt században született első magyar fordítások, a róla írt kritikák, tanulmányok, történeti munkák és kötetek is. Az emlékkiállítást dr. Fenyvesi István tanszékvezető nyitotta meg.

Horváth Anita